संशयः सर्व्वभूतानां विजये नो भविष्यति । जीवितं तव दुष्प्रज्ञ मयि सम्प्रति वर्त्तते ।
जीवयेयमहं कामं न तु त्वं जीवितुं क्षमः । दहने हि कृतो यत्नस्त्वयाऽस्मासु विशेषतः ।
आशीविषैर्व्विषैश्चापि जले चापि प्रवेशनैः । त्वया विनिकृता राजन् राज्यस्य हरणेन च ।
अप्रियाणाञ्च वचनैर्द्रौपद्याः कर्षणेन च । एतस्मात् कारणात् पाप जीवितं ते न विद्यते ।
उत्तिष्ठोत्तिष्ठ युध्यस्व युद्धे श्रेयो भविष्यति । एवन्तु विविधा वाचो जययुक्ताः पुनः पुनः । १८१५
कीर्त्तयन्ति स्म ते वीरास्तत्र तत्र जनाधिप ।
इति श्रीमहाभारते शल्यपर्व्वणि ह्रदप्रवेशपर्व्वणि दुर्य्योधनभर्त्सने द्वात्रिंशोऽध्यायः समाप्तञ्च ह्रदप्रवेशपर्व्व ॥ ३२ ॥

॥ अथ गदायुद्धपर्व्व ॥

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एवं सन्तर्ज्यमानस्तु मम पुत्त्रो महीपतिः । प्रकृत्या मन्युमान् वीरः कथमासीत्परन्तपः ।
नहि सन्तर्ज्जना तेन श्रुतपूर्व्वा कथञ्चन । राजभावेन मान्यश्च सर्व्वलोकस्य सोऽभवत् ।
यस्यातपत्रच्छायाऽपि स्वका भानोस्तथा प्रभा । खेदायैवाभिमानित्वात् सहेत्सैवं कथङ्गिरः ।
द्वयञ्च पृथिवी सर्व्वा सम्लेच्छाटविका भृशं । प्रसादाद्वियते यस्य प्रत्यक्षं तव सञ्जय । १८२०
स तथा तर्ज्यमानस्तु पाण्डुपुत्त्रैर्व्विशेषतः । विहीनश्च स्वकैर्भृत्यैर्निर्ज्जने चावृतो भृशं ।
स श्रुत्वा कटुका वाचो जययुक्ताः पुनः पुनः । किमब्रवीत्पाण्डवेयांस्तन्ममाचक्ष्व सञ्जय ।
॥ सञ्जय उवाच ॥ तर्ज्यमानस्तदा राजन्नुदकस्थस्तवात्मजः । युधिष्ठिरेण राजेन्द्र भ्रातृभिः सहितेन ह ।
श्रुत्वा स कटुका वाचो विषमस्थो जनाधिपः । दीर्घमुष्णञ्च निश्वस्य सलिलस्थः पुनः पुनः ।
सलिलान्निर्गतो राजा धुन्वन् हस्तौ पुनः पुनः । मनश्चकार युद्धाय राजानञ्चाभ्यभाषत । १८२५
यूयं ससुहृदः पार्थाः सर्व्वे सरथवाहनाः । अहमेकः परिद्यूनो विरथो हतवाहनः ।
आत्तशस्त्रैरथोपेतैर्ब्बहुभिः परिवारितः । कथमेकः पदातिः सन्नशस्त्रो योद्धुमुत्सहे ।
एकैकेन तु मां यूयं योधयध्वं युधिष्ठिर । न ह्येको बहुभिर्व्वीरैर्न्याय्यो योधयितुं युधि ।
विशेषतो विकवचः श्रान्तश्चापत्समाश्रितः । भृशं विक्षतगात्रश्च श्रान्तवाहनसैनिकः ।
न मे त्वत्तो भयं राजन्न च पार्थाद्वृकोदरात् । फाल्गुनाद्वासुदेवाद्वा पाञ्चालेभ्योऽथ वा पुनः । १८३०
यमाभ्यां युयुधानाद्वा येऽन्ये तव च सैनिकाः । एकः सर्व्वानहं क्रुद्धो वारयिष्ये युधि स्थितः ।
धर्म्ममूला सतां कीर्त्तिर्म्मनुष्याणां नराधिप । धर्म्मञ्चैवेह कीर्त्तिञ्च पालयन् प्रब्रवीम्यहं ।
अहमुत्थाय सर्व्वान् वै प्रतियोत्स्यामि संयुगे । अनुगम्यागतान् सर्व्वानृतून् संवत्सरो यथा ।
अद्य वः सरथान् साश्वानशस्त्रो विरथोऽपि सन् । नक्षत्राणीव सर्व्वाणि सहिता रात्रिसङ्क्षये ।
तेजसा नाशयिष्यामि स्थिरीभवत पाण्डवाः । अद्यानृण्यं गमिष्यामि क्षत्त्रियाणां यशस्विनां । १८३५
वाह्लीकद्रोणभीष्माणां कर्णस्य च महात्मनः । जयद्रथस्य शूरस्य भगदत्तस्य चोभयोः ।
मद्रराजस्य शल्यस्य भूरिश्रवस एव च । पुत्त्राणां भरतश्रेष्ठ शकुनेः सौबलस्य च ।